

Bona Llevor

Setmanari Regionalista

Redacció i Administració:
Carrer del Carme, n.º 58

MALGRAT, 17 Mars de 1918
No's retornen els originals

Subscripció:
Un any . . . . . 5'00 pessetes
Un trimestre . . . . . 1'25 .
NOMBRE SOLT . . . . . 0'10 .

Sant Josep i la societat domèstica

Atractiva i plena de celestial encís apareix la Figura de Sant Josep, Patró de l'Església universal.

Peró ademés de Patró de l'Església universal, ho es també de la família cristiana, en l'actualitat sobre adament necessitada del auxiliis de Patró de tal válua, ja que tot sembla conjurar-se per a desnaturalisar-la, rompent els vincles que devien unir als seus membres, i remoure els fonaments en que la col·locá son diví Fundador.

Especie de renaixement del Paganisme, la societat actual sofreix grans dolences, gravíssimes enfermetats. Una de elles potser la mes greu despres del desconsolador escepticisme avui regnant, es la tendència cada vegada mes accentuada a matar la vida de família, de eixa societat qu'es l'origen, el fonament i el sosteniment de la societat civil.

Peró avui, tot conspira d'un modo manifest a destruir l'esperit d'aqueixa granítica base de la societat. Els pares i els fills apenes estan a casa el temps necessari per a menjar i reposar, empleant molts el rest en els centres de plaer i d'esbarjo, sens advertir que'ls plaers i esbarjos mes purs i higienics, son els que brollen de la llar, del si de la família.

Consigna es de la sècta masónica establir llocs de diversió i esplaïament sens reparar en licitud o il·licitut per a corrompre axís mes facilment al home, allunyant-lo de la llar domèstica. I lo pitjor del cas es, que molts fins sense intentar-ho

ni volguer-ho, seconden aqueix disegni de la masoneria que diu «lo esencial es aïllar l'home de la família, fent-li perdre els usos i costums que en ella hi há. Li agraden les llargues conversacions del café, els espectacles del teatre i del cine, arrastreu-li doncs, sense que s'en apercebeixi que aixó serà una bona obra». Aqueixa obra serà l'aniquilament del Catolicisme.

D'aquí provenen el desmoronament de la societat domèstica, la desaparició de l'harmonia entre'l marit i la dona, els pares i els fills, els superiors i els inferiors; la insubordinació i l'esperit de rebeldia; l'abandon en ocasions, d'ineludibles debers que la paternitat engendra, la baixa de la fe i la proscripció de les pràctiques religioses.

Model de la família que devém tots imitar, es la coneguda amb el sujestiu de *Sagrada Família*. L'amor dels sants esposos Josep i Maria, la subordinació a ells del Nen Jesús, i de tots, als designis de la Providencia es la pauta que hem de seguir els cristians, car eixa *Família* significa i representa exacte compliment dels debers religiosos, morals i domèstics, la ditxosa i inalterable pau de la llar, el gaudi dels dolcíssims que d'ell broten, les armòniques relacions que deuen regnar entre'ls membres que la constitueixen, la santa resignació en les contrarietats i tribulacions, l'allunyament de l'agitació mundana, i la vida del treball mecànic en el taller de un humil fuster, per el mateix Deu ennoblida i santificada.

Imitar eix model, seria fer de la terra l'atri del paradís, i resoldre d'un modo suau i satisfactori la

paorosa qüestió social, ja que aquesta imitació, brandaria en els cors el foc del amor i gloria de Deu, i mataria en ells el grosser positivisme que'ls enerva i empetiteix, aqueixa especie de apoteosi del orgull satànic del sigle, aqueix oblit de la vida futura, per no ocupar-se mes que de la present o sia del luxe, del faust, de fruicions sensuales i materials.

Imitar eix model, valdria tan com estrenyer amb llassos d'amor i caritat, les relacions entre obrers patrons, rics i pobres, impedir que 'ls pobres aspirin a enriquir-se per medis distints an els trassats per el treball, ahorro i virtut; i que hi hagi obrers que reneguin de sa classe la mes adecuada per alcançar la eterna salvació i lluitin per a sortir de ella fins minant el fonaments de tot ordre religios moral i social.

Tal es el cúmulo de idees i de consideracions que sorgeixen en nostre esperit al ocupar-nos de la gran festa que s'apropera, del gloriosíssim Patriarca Sant Josep, Patró de la família cristiana i de la Iglesia Universal.

F. P.

■■■■■■■■

En pró de nostra llengua

Dressana o mestransa, astiller, no.

Obligació primordial dels que bé o malament escrivim en periódics, ha d'ésser, al meu entendre, sospesar el sentit i significació de les paraules que usem i no emplear-ne cap que no sia ben castissa i propia del llenguatge en que